

РЕШЕНИЕ

№ 409

гр. София, 25.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 20.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Проданова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **12171** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на М. А. М., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на А. против Решение № ВР-37/22.11.2021 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците (ДАБ) при МС, с което не е допусната последваща молба за закрила с вх. № УП-11594/11.11.2021 г., подадена от чужденеца, до производство за предоставяне на международна закрила.

С жалбата се иска отмяна на оспореното решение и връщане на преписката за ново разглеждане, поради допуснати нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Оспорването се поддържа в открито заседание лично от жалбоподателя и от адв. Д. Т.. Не се претендират разноски.

Ответникът – интервюиращ орган към ДАБ, чрез юрк. Й. П. оспорва основателността на жалбата. Заявява, че представените доказателства са обсъдени от административния орган и същите не установяват нови обстоятелства от значение за бежанската история на чужденеца. Не претендира юрисконсултско възнаграждение.

Участвалият в производството по делото прокурор като представител на СГП намира жалбата за неоснователна.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна

следното:

Предходното административно производство е започнало по молба за закрила, подадена на 05.10.2016 г. от М. А. М., гражданин на А., етническа принадлежност - пащун, вероизповедание: мюсюлманин-сунит, семейно положение – неженен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните данни на кандидата са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Административното производство е приключило с Решение № УПХ-130/11.10.2016 г. на интервюиращ орган на ДАБ, с което е отхвърлил молбата на М. А. М. като явно неоснователна. Постановеният административен акт е връчен по реда на чл. 76 от ЗУБ, не е обжалван и е влязъл в сила.

Началото на процесното административно производство е поставено с молба за предоставяне на международна закрила, рег. № УП-11594/11.11.2021 г. на ДАБ-МС, подадена от М. А. М., която е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ. Чужденецът е обосновал търсената закрила с наличието на нови обстоятелства. Търсещият закрила е посочил и информацията относно актуалната обстановка в Палестинските автономни територии и ролята на пандемията от коронавирус, довела до влошаване на ситуацията.

Със съобщение с рег. № УП 11594/11.11.2021 г. М. А. М. е уведомен писмено относно процедурата и е получил указания за възможността и срока, в който трябва да предостави писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

С оспореното в настоящото производство Решение № ВР-37/22.11.2021 г., издадено от интервюиращ орган при ДАБ, молба с рег. № УП-11594/11.11.2021 г., подадена от М. А. М., не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ. Административният орган е изложил мотиви, че подадената последваща молба не следва да бъде допусната до производство за предоставяне на международна закрила, тъй като приложените доказателства от чужденеца не установяват новонастъпили обстоятелства, които да са от съществено значение за неговия случай. По така изложените мотиви интервюиращият орган е приел, че подадената последваща молба е недопустима, поради липса на писмени доказателства, които да представляват новонастъпили обстоятелства.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна и в преклузивния срок по чл. 84, ал. 1 ЗУБ. Разгледана по същество е основателна.

Решение № ВР-37/22.11.2021 г. е издадено от компетентен орган – Б. Д., младши експерт в РПЦ – С., определен за интервюиращ орган на ДАБ със Заповед № РД05-785/09.12.2020 г. /л. 12/ на председателя на ДАБ. Актът е издаден при спазване на процедурата и срока, регламентирани в чл. 76а и чл. 76б ЗУБ.

Съобразно разпоредбата на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което: 1. допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила; 2. не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно разпоредбата на чл. 76а от ЗУБ, преди да пристъпи към разглеждане по същество на последващата молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост, съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, според който подадена последваща молба за

международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III.

Следователно, в производството по чл. 76б ЗУБ подлежи на преценка наличието на нови обстоятелства, както и дали чужденецът се позовава на никакви нови факти, които са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, като тези обстоятелства несъмнено следва да са свързани с разглеждането на въпроса дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС.

В случая не се спори, че подадената от жалбоподателя молба за предоставяне на международна закрила рег. № УП-11594/11.11.2021 г. е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ. Оспорен е изводът на ответния орган, че представените от чужденеца писмени доказателства не установяват наличието на никакви нови обстоятелства от значение за личното му положение и страната по произход.

Подадената от чужденеца, търсещ международна закрила молба от 11.11.2021 година представлява последваща такава по смисъла на цитираната разпоредба на параграф 1, т.6 от ДР на ЗУБ/ при наличие на влязло в сила Решение, с което е приключило производството по предоставяне на международна закрила и то в посока отказ да бъде предоставена международна закрила. Тази именно последваща молба с оглед новосъздадената разпоредба на чл. 76б от ЗУБ и съобразно предоставената възможност на интервюиращ орган при ДАБ към МС в срок от 14 работни дни от получаване на последващата молба за закрила без да провежда интервю и то само въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца да вземе решение, което в конкретния случай е недопускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Законодателят е предвидил ограничение относно срока, в който може да се вземе решението - 14 работни дни от подаване на молбата, който срок е преклузивен и ако интервюиращ орган в този срок не вземе решение по реда на чл. 76б, ал.1, т.1 или т.2 се смята, че последващата молба е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Интервюиращ орган именно в този предвиден срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба за предоставяне на международна закрила е издал решението си, с което не е допуснал молбата за разглеждане в производството по предоставяне на международна закрила /като молбата е постъпила в ДАБ на 11.11.2021 година, а решението е издадено на 11.11.2021 година в 14-дневния срок/. Съществено е, че това производство е предхождащо същинското производство по разглеждане на молбата за предоставяне на закрила и целта му е предварително разглеждане на молбата преди да бъде допусната до разглеждане в производство по общия ред. Наред с това, в конкретния случай, интервюиращ орган при ДАБ към МС е спазил и РАЗДЕЛ IV - Член 40 -Последваща молба от Директивата - когато лицето, което е подало молба за международна закрила в държава-членка, предостави допълнителни сведения или подаде последваща молба в същата държава-членка, тази държава-членка разглежда тези допълнителни сведения или елементите на последващата молба в рамките на разглеждането на предходната молба, или в рамките на разглеждането на преразглежданото или обжалваното решение, доколкото в тази рамка компетентните органи могат да отчетат и разгледат всички елементи в подкрепа на новите сведения или последващата молба. С цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, буква г) първоначално

последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Ако в предварителното разглеждане по параграф 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II. Държавите-членки могат да предвидят и други причини за последваща молба, която да бъде допълнително разгледана, а когато последващата молба не е разгледана допълнително в съответствие с настоящия член, тя се счита за недопустима в съответствие с член 33, параграф 2, буква г). Самите процедурни правила относно разглеждането на последващите молби са уредени в чл. 42 от Директива 2013/32/ЕС, като е предоставено на държавите-членки право да могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно член 40. Тези правила могат, *inter alia*: а) да задължават съответния кандидат да посочи фактите и да изложи доказателства, които оправдават новата процедура.

Именно в този предвиден срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба, депозирана в ДАБ на 11.11.2021 година за предоставяне на международна закрила интервюиращият орган е издал решението си, с което не е допуснал молбата за разглеждане в производството по предоставяне на международна закрила. Съществено е, че това производство е предхождащо същинското производство по разглеждане на молбата за предоставяне на закрила и целта му е предварително разглеждане на молбата преди да бъде допусната до разглеждане в производство по общия ред. Нещо повече, дори самата цитирана по-горе Директива допуска при последваща молба да не се провежда лично интервю с подалия такава последваща молба. Наред с това, в конкретния случай интервюиращ орган при ДАБ към МС нарушил и РАЗДЕЛ IV - Член 40 - Последваща молба от Директивата - когато лицето, което е подало молба за международна закрила в държава-членка, предостави допълнителни сведения или подаде последваща молба в същата държава-членка, тази държава-членка разглежда тези допълнителни сведения или елементите на последващата молба в рамките на разглеждането на предходната молба, или в рамките на разглеждането на преразглежданото или обжалваното решение, доколкото в тази рамка компетентните органи могат да отчетат и разгледат всички елементи в подкрепа на новите сведения или последващата молба. С цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, буква г) първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Ако в предварителното разглеждане по параграф 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата

продължава в съответствие с разпоредбите на глава II. Държавите-членки могат да предвидят и други причини за последваща молба, която да бъде допълнително разгледана, а когато последващата молба не е разгледана допълнително в съответствие с настоящия член, тя се счита за недопустима в съответствие с член 33, параграф 2, буква г). Самите процедурни правила относно разглеждането на последващите молби са уредени в чл. 42 от Директива 2013/32/ЕС, като е предоставено на държавите-членки право да могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно член 40. Тези правила могат, *inter alia*: - да задължават съответния кандидат да посочи фактите и да изложи доказателства, които оправдават новата процедура. Необосновани са изводите на интервюиращия орган, че кандидатът основава последващата си молба на обстоятелства, които са разгледани в предходното производство по същество при преценка на основанията за предоставяне на международна закрила.

Молителят е уведомен че във връзка с последващата му молба за закрила, съгласно чл. 76б от ЗУБ, е длъжен да представи писмени доказателства за новонастъпили обстоятелства, свързани с бежанската му история. Също му е указано, че е в негов интерес да представи доказателства в оригинал. Въз основа на анализ на предоставените писмени доказателства от молителя, в обжалваното решение са обсъдени приложените към последващата молба писмени доказателства като е посочено, че същите не попадат в хипотезата нови писмени доказателства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, които да не са били обсъдени в предходните производства в ДАБ - МС. Същевременно, в решението липсват изложени данни и обсъждане на актуалната ситуация в държавата по произход.

За нови обстоятелства по смисъла на чл. 13, ал.2 от ЗУБ следва да се приемат, не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство по предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени от търсещия закрила, с уточнението да са от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор относно наличието на материалноправните предпоставки по чл. 8 или чл. 9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила. В този смисъл е съображение 36 от Преамбюла на Директива 2013/32/ЕС - когато един кандидат подаде последваща молба, без да представи нови доказателства или нови основания, би било ненужно да се задължават държавите - членки да стартират нова процедура по пълно разглеждане на молбата. В такива случаи би следвало държавите - членки да бъдат в състояние да отхвърлят молбата като недопустима в съответствие с принципа за пресъдено нещо. Настоящият случай обаче не е такъв, поради което административният орган е следвало служебно да събере доказателства за актуалното, към момента на подаване на последващата молба за закрила, положение в държавата по произход, тъй като е ноторно известно, че през 2021 г. ситуацията в А. е значително влошена, което би могло да има значение и за личното положение на чужденеца.

Съобразно тълкуването, дадено от Съда на Европейския съюз (СЕС) в Решение от 28.07.2018 г. по дело С-585/16 Алхето (пар.110): що се отнася до думите „гарантират, че ефективната защита предвижда цялостно и *ex nunc* разглеждане на фактите и правните въпроси“, те следва да се тълкуват, тъй като иначе биха били лишени от обичайното си значение, в смисъл, че държавите членки са длъжни по силата на член 46, параграф 3 от Директива

2013/32 да изменят националното си право по такъв начин, че разглеждането на посочените жалби да включва проверка от съда на всички фактически и правни обстоятелства, които му позволяват да извърши актуализирана преценка на конкретния случай. В това отношение изразът „ex nunc“ подчертава задължението на съда да извърши преценка, която отчита при необходимост новите обстоятелства, настъпили след приемането на решението, което се обжалва (пар.111 от същото решение на СЕС). В заключение СЕС приема, че член 46, параграф 3 от Директива 2013/32 във връзка с член 47 от Хартата трябва да се тълкува в смисъл, че изискването за цялостно и ex nunc разглеждане на фактите и правните въпроси може да се отнася и до основанията за недопустимост на молбата за международна закрила, посочени в член 33, параграф 2 от тази директива, когато националното право позволява това, и че в случаите, когато съдът, пред който е подадена жалбата, възнамерява да разгледа основание за недопустимост, което не е било разгледано от решаващия орган, той трябва да изслуша кандидата, за да му даде възможност да представи лично, на език, който владее, своето становище по отношение на приложимостта на посоченото основание към конкретните обстоятелства, в които се намира.

Интервюиращ орган при ДАБ към МС не е обсъдил приложените писмени доказателства от страна на търсещия закрила М. А. М. не е отчел факта, че с тази последваща молба се навеждат нови факти от съществено значение за личното положение на молителя-най-вече в А. и съответно могат да се определят като нови факти - в А. продължава да е опасно за хората и междувременно променената обстановка в А. и общоизвестна е информацията, че ситуацията в А. в момента е неспокойна, непрекъснато се променя и към настоящия момент тя не е такава, каквато органът е преценявал по Справката от 01.09.2021 година /като тази Справка е само за това дали талибаните изпращат заплашителни писма/, същата не отразява актуалната обстановка в А., особено след изтеглянето на военните сили на САЩ и вземането на властта в страната от талибаните през август 2021 г. Сведенията от различни информационни източници са за масова евакуация на хора от страната, предупреждения за предстояща хуманитарна криза (Генерален секретар на ООН в изявление от месец септември, атентати на летището в К., МВНР поставя страната по индекс на риска Ниво 5, Предупреждение за преустановяване на всякакви пътувания и незабавно напускане на страната. Съветът за сигурност на ООН е приел на 30.08.2021 година Резолюция за А., която призовава талибаните да осигурят безопасното изтегляне на афганистанци и чуждестранни граждани. Предвид предполагаемия поток от бежанци от военните действия в А. и събитията след завземане на властта от талибаните, В. комисариат за бежанците към ООН призовава съседните на А. държави да запазят границите си отворени за тези, които търсят безопасност. Медии съобщават, че по сведения на ООН, съвсем скоро след като талибаните са превзели властта, от А. пристигат новини за тежки нарушения на човешките права, за екзекуции. Съобщава се за екзекуции, извършвани от талибаните, като жертвите са били цивилни граждани и бивши кадри на афганистанските сили за сигурност. Позоваването от молителя на опасната обстановка в А. и актуалните данни за ситуацията

там/ което не е обсъдено от административния орган/ и незаконосъобразно не е допусната молбата до производство по общия ред. Нещо повече дори – обстоятелството, че оспорващият не е представил документи, които съпътстват молбата в оригинал или, че ответникът изразява съмнение относно тяхната автентичност е правно.илеревантно, тъй като от една страна се касае за въпроси по същество на производството по закрила, които следва да бъдат изяснени именно в него. От друга страна- самият ЗУБ не поставя условие за предоставянето на оригинали на документи от страните в административното производство. Нещо повече, в Решение на Съда от 10 юни 2021 година по дело LH C-921/19 е посочено, че не допуска национално законодателство, съгласно което документи, представени от кандидата за международна закрила в подкрепа на последваща молба, автоматично да не се приема за „нов елемент или нов факт по смисъла на разпоредбата на чл.40, § 2 от Директива 2013/32/ЕС и чл.4 §2 от Директива 2011/95/ЕС, когато автентичността на този документ не може да бъде установена или източникът на такива документи не подлежи на такава обективна проверка. Административният орган не е взел предвид даденото тълкуване на чл.40 от Директива 2013/32/ЕС и чл.4,§1 и 2 от Директива 20114/95/ЕС, според която от една страна преценката на представените в подкрепа на молба за международна закрила доказателства не може да варира в зависимост от това дали става въпрос за първа или за последваща молба и от друга страна, че съответната Държава - членка е длъжна да сътрудничи с кандидата за целите на оценката на относимите елементи от последващата му молба и нещо повече дори - недоказаната автентичност на даден документ не може да доведе автоматично до извод за недопустимост на тази молба, без да се разгледа въпросът дали този документ представлява нов факт или нов елемент и евентуално дали той увеличава в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Следва да бъде отбелязано още, че за да може предоставянето на документ да доведе по силата на чл.40,§ 3 от Директива 2013/32 до разглеждане на молбата по същество в съответствие с разпоредбите на Глава Втора от нея, не е необходимо Държавата-членка да бъде убедена, че този нов документ подкрепя в достатъчна степен последващата молба, а е достатъчно посоченият документ да увеличава в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Всичко това прави Решението незаконосъобразно, неотговарящо на условията за редовно действие на административните актове, поради противоречието му с материалния закон, което предпоставя отмяната му и връщане на личното дело за разглеждане на молбата в производство по общия ред, като при новото разглеждане административният орган следва да обсъди всички приложени доказателства, отнасящи се до търсещия закрила, както и променената обстановка в страната на произход на оспорващия - А.. Страните не са заявили претенция за присъждане на разноски.

Воден от горното, Административен съд София град, I отделение, 21 ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. А. М., ЛНЧ [ЕГН] Решение № 37-ОК/30.12.2020 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС.

ИЗПРАЩА преписката на председателя на ДАБ за образуване на производство за предоставяне на международна закрила и произнасяне по молба рег. № УП-11594/11.11.2021 г., подадена от М. А. М., ЛНЧ [ЕГН], след изпълнение на указанията, дадени с мотивите на настоящото решение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: